

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Bruselis, 2024 m. balandžio 26 d.
(OR. en)

2016/0225 (COD)

PE-CONS 18/24

ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS, kuriuo
nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema
ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1147

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2024/...**

... m. ... d.

**kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema
ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1147**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalies d ir g punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 125, 2017 4 21, p. 40.

² OL C 207, 2017 6 30, p. 67.

³ 2024 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) savo 2014 m. spalio 10 d. išvadose „Veiksmai siekiant geriau valdyti migrantų srautus“ Taryba pripažino, kad atsižvelgiant į valstybių narių, kurios kenčia dėl migrantų srauto, dedamas pastangas, visos valstybės narės sąžiningai ir subalansuotai turėtų prisidėti prie perkėlimo;
- (2) šis reglamentas grindžiamas visapusišku ir nuodugniu 1951 m. liepos 28 d. Jungtinių Tautų konvencijos dėl pabėgėlių statuso, papildytos 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu (toliau – Ženevos konvencija), taikymu;
- (3) turėtų būti sukurta Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema (toliau – Sąjungos sistema), kuri papildytų kitus teisėtus atvykimo į ES būdus. Pagal Sąjungos sistemą pažeidžiamiausiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, turėtų būti suteikta galimybė rasti ilgalaikį sprendimą pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę;

- (4) 2016 m. rugsėjo 19 d. Jungtinių Tautų (JT) Generalinė Asamblėja paragino valstybes palaipsniui didinti perkėlimo pastangas ir numatė visapusišką veiksmų sprendžiant pabėgėlių problemą programą, pagal kurią valstybės siekia užtikrinti perkėlimo galimybes ir kitus teisėtus atvykimo į ES būdus tokiu mastu, kuris sudarytų sąlygas patenkinti kasmetinius perkėlimo poreikius, kuriuos nustatė Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras (UNHCR). 2018 m. gruodžio 17 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtame Pasauliniame susitarime dėl pabėgėlių numatyta, kad siekiant nustatyti arba išplėsti perkėlimo programų taikymo sritį, mastą ir kokybę, valstybių bus prašoma teikti savanoriškus įnašus;
- (5) 2015 m. gegužės 13 d. Komunikate dėl Europos migracijos darbotvarkės Komisija išdėstė poreikį nustatyti bendrą požiūrį į apsaugos teikimą perkeltiesiems asmenims, kuriems reikalinga apsauga, juos perkeltiant;
- (6) 2015 m. birželio 8 d. rekomendacijoje valstybėms narėms dėl Europos programos dėl perkėlimo Komisija rekomendavo, kad perkėlimas turėtų būti grindžiamas teisingo paskirstymo schema. Vėliau, 2015 m. liepos 20 d. buvo patvirtintos Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvados, kuriose susitarta pagal daugiašales ir nacionalines programas perkelti 22 504 asmenis, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos. Perkėlimo vietos valstybėms narėms ir Islandijai, Lichtenšteinui, Norvegijai bei Šveicarijai buvo paskirstytos pagal tų išvadų priede išdėstytus įsipareigojimus;

- (7) 2015 m. gruodžio 15 d. Komisija pateikė valstybėms narėms ir asocijuotosioms valstybėms Rekomendaciją dėl kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos, kurioje rekomenduojama, kad dalyvaujančios valstybės priimtų asmenis, kurie buvo perkelti dėl konflikto Sirijoje ir kuriems reikalinga tarptautinė apsauga;
- (8) 2016 m. balandžio 6 d. Komunikate „Bendros Europos prieglobsčio sistemos reformavimas ir teisėtų kelių į Europą tiesimas“, Komisija paskelbė, kad pateiks pasiūlymą dėl struktūrinės perkėlimo sistemos, kuriuo bus įtvirtinta Sąjungos politika dėl perkėlimo ir sukurtas bendras požiūris į saugų ir teisėtą asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, atvykimą į Sąjungą;
- (9) 2016 m. balandžio 12 d. rezoliucijoje dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją Europos Parlamentas pabrėžė, kad būtina nuolatinė Sąjungos masto perkėlimo programa, pagal kurią būtų numatyta perkelti didelį pabėgėlių skaičių atsižvelgiant į bendrą apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių;
- (10) 2017 m. rugsėjo 27 d. Komisija pateikė rekomendaciją valstybėms narėms dėl asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, teisėtų atvykimo į ES būdų gerinimo. Atsižvelgdamos į tai, valstybės narės įsipareigojo pasiūlyti 50 039 perkėlimo vietas;

- (11) remiantis esamomis iniciatyvomis ir atsižvelgiant į esamą tarptautinę struktūrą, turėtų būti sukurta stabili ir patikima Sąjungos sistema, skirta trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priimti, kuri turi būti įgyvendinama pagal Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo planą (toliau – Sąjungos planas), kuriame turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į valstybių narių konkrečiai nurodytus jų įsipareigojimus;
- (12) Sąjungos sistema turėtų veikti tarptautinių perkėlimo ir humanitarinio priėmimo pastangų kontekste. Sąjungos sistemos indėlis tenkinant visuotinius perkėlimo ir humanitarinio priėmimo poreikius turėtų padėti sustiprinti Sąjungos partnerystę su trečiosiomis šalimis, siekiant pademonstruoti solidarumą su šalimis, esančiomis tuose regionuose, kuriuose didelis skaičius asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, yra perkeliami padedant sumažinti spaudimą toms šalims, plėtojant tų šalių pajėgumus pagerinti priėmimą ir tarptautinės apsaugos sąlygas, ir sumažinant neteisėtus ir pavojingus tolesnius trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, veiksmus migracijos kontekste;
- (13) siekiant prisidėti prie intensyvesnių perkėlimo ir humanitarinio priėmimo pastangų ir sumažinti nacionalinės perkėlimo praktikos ir procedūrų skirtumus, turėtų būti nustatyta bendra procedūra, bendri reikalavimų atitikties kriterijai ir atsisakymo priimti priežastys, taip pat statuso suteikimo priimtiems asmenims bendri principai;

- (14) bendra priėmimo procedūra turėtų būti pagrįsta esama valstybių narių ir, jei taikytina, UNHCR patirtimi ir standartais perkėlimo ir humanitarinio priėmimo srityje;
- (15) valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, arba Sąjungos piliečių šeimos narių priėmimas neturėtų daryti poveikio Tarybos direktyvoje 2003/86/EB⁴, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/38/EB⁵ nustatytoms teisėms ar nacionalinei teisei dėl šeimos susijungimo. Todėl toks priėmimas daugiausia turėtų būti taikomas tiems šeimos nariams, kurie nepatenka į šių direktyvų ar atitinkamos nacionalinės teisės taikymo sritį arba kurie negalėjo susijungti su savo šeimomis dėl kitų priežasčių;

⁴ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

⁵ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

- (16) siekiant užtikrinti šeimos vientisumą, visi šeimos nariai, kurių atžvilgiu valstybė narė ketina atlikti priėmimo procedūrą, kurie atitinka reikalavimus ir kuriems nėra taikomos atsisakymo priimti priežastys, paprastai turėtų kiek įmanoma būti priimti kartu. Jei tai būtų neįmanoma, šeimos nariai, kurie nebuvo priimti kartu, turėtų būti kuo greičiau priimti vėlesniame etape. Nustatydamos konkrečios šeimos, nuo kurios priklauso trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, parametrus, kaip nurodyta šiame reglamente, valstybės narės turėtų pripažinti, kad išplėstinės šeimos santykiai gali būti paskutinė asmenų, kuriems šeima yra vienintelis išgyvenimo, psichologinės pagalbos ir emocinės paramos šaltinis, viltis;
- (17) valstybės narės turėtų galėti pasirinkti, kieno atžvilgiu taikyti priėmimo procedūrą, be kita ko, remdamosi su šeimos sudėtimi susijusiais argumentais. Atlikdamos tokį pasirinkimą valstybės narės turėtų gerbti šeimos vientisumo principą. Valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės įrodytų esant šeimos ryšius;
- (18) sąvoka „pavojus visuomenės sveikatai“ suprantama kaip liga, galinti sukelti epidemiją, kaip tai suprantama Pasaulio sveikatos organizacijos Tarptautinėse sveikatos priežiūros taisyklėse;
- (19) priėmimo procedūrą sudaro šie etapai: nukreipimas, kai taikytina, tapatybės nustatymas, registravimas, įvertinimas ir išvada dėl priėmimo ir, perkėlimo atveju, sprendimas dėl tarptautinės apsaugos suteikimo arba, humanitarinio priėmimo atveju, sprendimas dėl tarptautinės apsaugos arba humanitarinio statuso pagal nacionalinę teisę suteikimo;

- (20) teigiama išvada dėl priėmimo reiškia, kad valstybė narė, kuri priėmė tą išvadą, sutiko priimti asmenį, kurio atžvilgiu atlikta priėmimo procedūra perkėlimo arba humanitarinio priėmimo tikslu. Neigiama išvada dėl priėmimo reiškia, kad tokio asmens atitinkama valstybė narė priimti nesutiko;
- (21) prieš suteikiant tarptautinę apsaugą, turėtų būti visapusiškai įvertinti trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės tarptautinės apsaugos poreikiai;
- (22) skubaus priėmimo atveju turėtų būti paspartintas atitikties pagal šį reglamentą nustatytiems priėmimo reikalavimams vertinimas. Skubus priėmimas nebūtinai turėtų būti susietas su regionais arba trečiosiomis šalimis, iš kurių vykdytinas priėmimas pagal šį reglamentą. Visos valstybės narės turėtų būti skatinamos siūlyti skubaus priėmimo vietas;
- (23) priėmimo procedūra turėtų būti užbaigta kuo greičiau, kartu užtikrinant, kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko tinkamai išnagrinėti kiekvieną atvejį. Valstybės narės turėtų dėti visas pastangas užtikrinti, kad trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kurio atžvilgiu buvo priimta teigiama išvada dėl priėmimo, atvyktų į jų teritoriją ne vėliau kaip per dvylika mėnesių nuo dienos, kai buvo priimta ta išvada;

- (24) visi asmenų, kuriems buvo suteikta tarptautinė apsauga arba nacionalinis humanitarinis statusas pagal šį reglamentą, asmens duomenys turėtų būti saugomi penkerius metus nuo registracijos nacionaliniu lygmeniu dienos. Tas penkerių metų laikotarpis turėtų būti laikomas pakankamu priėmimo procedūros tikslais, atsižvelgiant į tai, kad dauguma tokių asmenų bus gyvenę Sąjungoje kelerius metus ir bus įgiję valstybės narės pilietybę. Atsižvelgiant į tai, kad trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, kuriuos per trejus metus iki priėmimo buvo atsisakyta priimti į valstybę narę dėl to, kad buvo pagrįstų priežasčių manyti, kad jie keltų pavojų priėmimo bylą nagrinėjančios valstybės narės bendruomenei, viešajai tvarkai, saugumui arba visuomenės sveikatai, arba dėl to, kad Šengeno informacinėje sistemoje ar valstybės narės nacionalinėje duomenų bazėje buvo įvestas perspėjimas atsisakymo leisti atvykti tikslu, turėtų būti atsisakyta priimti pagal šį reglamentą, jų duomenys turėtų būti saugomi trejus metus nuo dienos, kurią buvo priimta neigiama išvada dėl priėmimo. Atsižvelgiant į tai, kad trečiųjų šalių piliečius, kurie per trejus metus iki priėmimo nedavė savo sutikimo būti priimti į tam tikrą valstybę narę arba jį atsiėmė, galėtų būti atsisakyta priimti pagal šį reglamentą, duomenys turėtų būti saugomi trejus metus nuo procedūros nutraukimo dienos. Saugojimo laikotarpis turėtų būti trumpesnis esant tam tikroms specialioms situacijoms, kai nėra būtinybės taip ilgai laikyti asmens duomenų. Trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės gavus valstybės narės pilietybę, to asmens duomenys turėtų būti nedelsiant ir visam laikui ištrinti;

- (25) nesama teisės pateikti prašymą priimti arba būti priimtam valstybės narės. Be to, valstybėms narėms nėra nustatyta pareiga priimti asmenį pagal šį reglamentą;
- (26) perkėlimas turėtų būti pirminė priėmimo rūšis, kurią papildytų humanitarinis priėmimas ir skubus priėmimas, atitinkamai atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes;
- (27) pagal Sąjungos sistemą turėtų būti siekiama, kad visos valstybės narės prisidėtų prie Sąjungos plano įgyvendinimo ir dėtų daugiau perkėlimo ir humanitarinio priėmimo pastangų, siekiant reikšmingai prisidėti prie visuotinių perkėlimo poreikių patenkinimo, be kita ko, skubiais atvejais;
- (28) tuo tikslu, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/1147⁶ nustatyto Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondo lėšomis turėtų būti teikiama tikslinė pagalba finansinių paskatų forma už kiekvieną pagal Sąjungos sistemą priimtą asmenį, taip pat už veiksmus, kuriais siekiama sukurti tinkamą infrastruktūrą ir paslaugas Sąjungos sistemos įgyvendinimui;

⁶ 2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1147, kuriuo nustatomas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (OL L 251, 2021 7 15, p. 1).

- (29) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/2303⁷ įsteigta Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra (toliau – Prieglobsčio agentūra) turėtų remti valstybes nares jų prašymu ir pagal savo įgaliojimus, įgyvendinant Sąjungos planą, pavyzdžiui, teikdama joms pagalbą įgyvendinant tam tikrus priėmimo procedūros elementus ir koordinuodama jų tarpusavio techninį bendradarbiavimą bei palengvindama jų dalijimąsi infrastruktūra;
- (30) turėtų būti propaguojamas perkėlimo ir humanitarinio priėmimo subjektų dalijimasis gerosios praktikos pavyzdžiais atitinkamuose forumuose, be kita ko, konsultacijose dėl perkėlimo ir papildomų atvykimo į ES būdų;
- (31) siekiant užtikrinti vienodas Sąjungos sistemos įgyvendinimo sąlygas, Tarybai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti ir iš dalies keisti dvejų metų Sąjungos planą, kuriame būtų nustatytas bendras priimtinių asmenų skaičius ir nurodyta, kokia to skaičiaus dalis turėtų būti skirta perkėlimui, humanitariniam priėmimui ir skubiam priėmimui, informacija apie valstybių narių dalyvavimą įgyvendinant Sąjungos planą ir tai, kokią dalį iš bendro priimtinių asmenų skaičiaus jos priims, konkrečios asmenų, kuriems Sąjungos planas turėtų būti taikomas, grupės ar grupių aprašymas, ir regionų ar trečiųjų šalių, iš kurių vykdytinas priėmimas, specifikacijos;

⁷ 2021 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/2303 dėl Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 439/2010 (OL L 468, 2021 12 30, p. 1).

- (32) tokių įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas Tarybai pateisinamas atsižvelgiant į tai, kad tie įgyvendinimo įgaliojimai yra susiję su nacionaliniais vykdomaisiais įgaliojimais dėl trečiųjų šalių piliečių priėmimo valstybių narių teritorijoje;
- (33) Sąjungos plano pakeitimai, siekiant atsižvelgti į naujas aplinkybes, galėtų apimti įnašus į naujus regionus ar trečiąsias šalis, kuriais visapusiškai atsižvelgiama į valstybių narių Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komitete (toliau – Aukšto lygio komitetas) savanoriškai pateiktus nurodymus, perskirstant esamus arba nustatant naujus įnašus;
- (34) tais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Komisijos pasiūlymą dėl bendro priimtinių asmenų skaičiaus ir regionų ar trečiųjų šalių, iš kurių vykdytinas priėmimas, specifikacijų, visapusiškai atsižvelgiant į informaciją, kurią prieš Komisijai pateikiant pasiūlymą valstybės narės savanoriškai nurodė Aukšto lygio komitete. Komisija savo pasiūlymą dėl Sąjungos plano turėtų pateikti kartu su pasiūlymu dėl metinio Sąjungos biudžeto projekto metais, einančiais prieš dvejų metų laikotarpį, per kurį Sąjungos planas turi būti įgyvendinamas. Prireikus Komisija savo pasiūlymą dėl Sąjungos plano dalinio pakeitimo turėtų pateikti kartu su atitinkamu pasiūlymu dėl taisomojo biudžeto projekto. Taryba turėtų siekti priimti pasiūlymą per du mėnesius;
- (35) prieglobsčio *acquis* nuostatos dėl tarptautinės apsaugos pobūdžio turėtų būti taikomos nuo priimto asmens, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, atvykimo į atitinkamos valstybės narės teritoriją arba, kai tarptautinė apsauga suteikiama po to, kai atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją, nuo tarptautinės apsaugos suteikimo tam asmeniui;

- (36) kad priėmimo procedūra būtų sėkminga, svarbu, kad priimti asmenys būtų integruojami į priimančiąją visuomenę. Priimti asmenys turėtų turėti tas pačias galimybes naudotis integracijos priemonėmis kaip ir tarptautinės apsaugos gavėjai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) .../...⁸⁺. Valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad tokiose integracijos priemonėse būtų dalyvaujama, tik jeigu tos integracijos priemonės yra lengvai prieinamos, jų yra pakankamai ir jos yra nemokamos. Jei manoma, kad tai įmanoma, valstybės narės taip pat turėtų pasiūlyti trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės skirtą supažindinimo prieš išvykimą programą. Tokia programa galėtų apimti informaciją apie jų teises ir pareigas, kalbų kursus ir informaciją apie socialinę, kultūrinę ir politinę padėtį valstybėje narėje. Tokia informacija taip pat galėtų būti teikiama atvykus į atitinkamos valstybės narės teritoriją arba įtraukta į integracijos priemones, atsižvelgiant į konkretų priimto asmens pažeidžiamumą. Valstybės narės taip pat turėtų galėti parengti priimtų asmenų poreikiams pritaikytas supažindinimo po atvykimo programas, kad tiems asmenims būtų suteiktos gairės visų pirma dėl priimančiosios valstybės narės kalbos mokymosi, švietimo ir galimybių įsidarbinti, atsižvelgiant į konkretų jų pažeidžiamumą. Laikantis tvarkos, kurią turi nustatyti valstybės narės, atitinkami subjektai ir asmenys, pavyzdžiui, vietos institucijos ir jau priimti asmenys, turėtų, kiek įmanoma, dalyvauti įgyvendinant tokias programas;

⁸ ...m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) .../... dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo pabėgėlių arba papildomą apsaugą galinčių gauti asmenų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio standartų, kuriuo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2003/109/EB ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES (OL L, ..., ELI: ...).

⁺ OL: prašom tekste įrašyti reglamento, esančio dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), numerį, o išnašoje – to reglamento priėmimo datą, numerį ir OL nuorodą.

- (37) visi asmenys, kurie buvo priimti pagal šį reglamentą, įskaitant atvejus, kai buvo suteiktas humanitarinis statusas pagal nacionalinę teisę, turėtų būti atgrasomi nuo antrinio judėjimo. Valstybės narės pagal Sąjungos teisę ir politiką turėtų veiksmingai bendradarbiauti ir nepagrįstai nedelsdamos priimti atgal asmenis, kurie buvo priimti pagal šį reglamentą ir aptikti valstybėje narėje, kurioje būti jie neturi teisės;
- (38) nedarant poveikio teisei prašyti tarptautinės apsaugos, humanitarinio priėmimo atveju valstybės narės gali priimti išvadą dėl trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės priėmimo savo teritorijoje remdamosi pradiniu vertinimu ir suteikti tam asmeniui humanitarinį statusą pagal nacionalinę teisę;
- (39) humanitarinis statusas pagal nacionalinę teisę turėtų užtikrinti teises ir pareigas, lygiavertes nustatytosioms Reglamento (ES) .../...⁺ 20–26 ir 28–35 straipsniuose, papildomos apsaugos gavėjams. Toks statusas turėtų būti panaikinamas tik tuo atveju, jei po sprendimo dėl statuso suteikimo priėmimo atsiranda naujų aplinkybių ar naujų įrodymų dėl asmens atitikties reikalavimams;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti reglamento, esančio dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), numerį.

- (40) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) .../...⁹, siekiant visapusiškai atsižvelgti į kiekvienos valstybės narės pastangas, Europos metiniame prieglobsčio ir migracijos pranešime vertinant bendrą padėtį Sąjungoje reikėtų atsižvelgti į trečiųjų šalių piliečių, kuriuos valstybės narės priėmė pagal Sąjungos ir nacionalines perkėlimo arba humanitarinio priėmimo programas, skaičių;
- (41) atsižvelgiant į UNHCR ekspertines žinias apie tai, kaip palengvinti asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, įvairių formų priėmimą iš trečiųjų šalių, į kurias jie persikėlė, į valstybes nares, kurios pageidauja juos priimti, UNHCR turėtų toliau atlikti svarbų vaidmenį pagal Sąjungos sistemą. Be UNHCR, turėtų būti įmanoma paraginti kitus tarptautinius subjektus, pavyzdžiui, Tarptautinę migracijos organizaciją, padėti valstybėms narėms įgyvendinti Sąjungos sistemą;

⁹ ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) .../..., dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentai (ES) 2021/1147 ir (ES) 2021/1060 ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 604/2013 (OL L ..., ELI: ...).

⁺ OL: prašom tekste įrašyti reglamento, esančio dokumente PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) numerį, o išnašoje – to reglamento priėmimo datą, numerį ir OL nuorodą.

- (42) turėtų būti įsteigtas Aukšto lygio komitetas, kad būtų galima konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais dėl Sąjungos sistemos įgyvendinimo. Aukšto lygio komitetas turėtų konsultuoti Komisiją dėl klausimų, susijusių su Sąjungos sistemos įgyvendinimu, be kita ko, dėl rekomenduojamo priimtinių asmenų skaičiaus ir regionų arba trečiųjų šalių, iš kurių turėtų būti vykdomas priėmimas, atsižvelgiant į UNHCR visuotines perkėlimo poreikių prognozes. Aukšto lygio komitetas turėtų galėti teikti rekomendacijas. Komisija turėtų valstybių narių paprašyti Aukšto lygio komiteto posėdyje savanoriškai nurodyti išsamią informaciją apie savo dalyvavimą, be kita ko, priėmimo formą ir šalis, iš kurių vykdytinas priėmimas, ir kokią dalį iš bendro pagal Sąjungos planą priimtinių asmenų skaičiaus jos priims;
- (43) valstybių narių perkėlimo ir humanitarinio priėmimo pastangos pagal šį reglamentą turėtų būti remiamos skiriant tinkamą finansavimą iš Sąjungos bendrojo biudžeto. Kad Sąjungos sistema galėtų tinkamai ir tvariai veikti, turėtų būti iš dalies pakeistas Reglamentas (ES) 2021/1147;
- (44) šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių galimybei patvirtinti arba įgyvendinti nacionalines perkėlimo programas, pavyzdžiui, kai jos skiria priėmimo vietų papildomai prie dalies, kuria prisideda prie bendro pagal Sąjungos planą priimtinių asmenų skaičiaus;

- (45) turėtų būti užtikrintas papildomumas su vykdomomis perkėlimo ir humanitarinio priėmimo iniciatyvomis, kurių imtasi pagal Sąjungos sistemą;
- (46) šiame reglamente gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, todėl jis turėtų būti taikomas gerbiant šias teises ir laikantis šių principų, visų pirma kiek tai susiję su vaiko teisėmis, teise į šeimos gyvenimą ir bendruoju nediskriminavimo principu;
- (47) bet koks valstybių narių institucijų vykdomas asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹⁰;
- (48) bet koks Prieglobsčio agentūros vykdomas asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1725¹¹ ir Reglamentą (ES) 2021/2303, ir jis turėtų būti vykdomas laikantis būtinumo ir proporcingumo principų;

¹⁰ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

¹¹ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (49) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti Sąjungos lygmens sistemą – valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl Sąjungos lygmens perkėlimo sistemos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (50) pagal prie ES sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį, Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (51) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu:

- a) nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema (toliau – Sąjungos sistema), skirta trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės priimti į valstybių narių teritoriją, siekiant jiems pagal šį reglamentą suteikti:
 - i) tarptautinę apsaugą arba
 - ii) humanitarinį statusą pagal nacionalinę teisę, užtikrinantį teises ir pareigas, lygiavertes nustatytosioms Reglamento (ES) .../...⁺ 20–26 ir 28-35 straipsniuose, papildomos apsaugos gavėjams, ir
- b) nustatomos trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės perkėlimo arba priėmimo į valstybių narių teritoriją siekiant įgyvendinti šį reglamentą taisyklės.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

2. Šiuo reglamentu nenustatoma trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės teisė prašyti priėmimo arba būti priimtiems į valstybių narių teritoriją.
3. Šiuo reglamentu valstybėms narėms nenustatoma pareiga priimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės.
4. Valstybės narės prie 8 straipsnyje nurodyto Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo plano (toliau – Sąjungos planas) prisideda savanoriškai. Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komitete, įsteigtame pagal 11 straipsnį, valstybių narių nurodoma išsami informacija apie jų dalyvavimą, įskaitant priėmimo formą ir regionus ar trečiąsias šalis, iš kurių vykdytinas priėmimas, ir tai, kokią dalį iš bendro pagal Sąjungos planą priimtinių asmenų skaičiaus jos priims, teikiama savanoriškai.

2 straipsnis
Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) perkėlimas – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės,
 - a) kuris atitinka priėmimo reikalavimus pagal 5 straipsnio 1 dalį,
 - b) kuriam nėra taikomos 6 straipsnyje nurodytos atsisakymo priimti priežastys, ir
 - c) kuriam suteikta tarptautinė apsauga pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę ir kuris turi galimybę pasinaudoti ilgalaikiu sprendimu,priėmimas į valstybės narės teritoriją, Jungtinių Tautų vyriausiajam pabėgėlių reikalų komisarui (UNHCR) nukreipus, iš trečiosios šalies, į kurią tas asmuo buvo priverstas persikelti;
- 2) tarptautinė apsauga – tarptautinė apsauga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 3 straipsnio 3 punkte;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

- 3) humanitarinis priėmimas – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės, kai, remiantis bent pradiniu vertinimu, tas asmuo:
- a) atitinka priėmimo reikalavimus pagal 5 straipsnio 2 dalį,
 - b) jam nėra taikomos 6 straipsnyje nurodytos atsisakymo priežastys, ir
 - c) jam suteikta tarptautinė apsauga pagal šio reglamento 9 straipsnio 17 dalį arba humanitarinis statusas pagal nacionalinę teisę, užtikrinantis teises ir pareigas, lygiavertes nustatytosioms Reglamento (ES) .../...⁺ 20–26 ir 28–35 straipsniuose, papildomos apsaugos gavėjams,
- priėmimas į valstybės narės teritoriją Europos Sąjungos prieglobsčio agentūrai (toliau – Prieglobsčio agentūra), UNHCR arba kitam atitinkamam tarptautiniam organui valstybės narės prašymu nukreipus, iš trečiosios šalies, į kurią tas asmuo buvo priverstas persikelti;
- 4) skubus priėmimas – skubių teisinės arba fizinės apsaugos arba neatidėliotinų medicininių poreikių turinčių asmenų priėmimas vykdant perkėlimą arba humanitarinį priėmimą.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

3 straipsnis

Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema

Pagal Sąjungos sistemą:

- a) numatomas teisėtas ir saugus trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kurie atitinka priėmimo reikalavimus ir kuriems nėra taikomos atsisakymo priimti priežastys pagal šį reglamentą, atvykimas į valstybės narės teritoriją siekiant jiems suteikti tarptautinę apsaugą pagal šį reglamentą arba humanitarinį statusą pagal nacionalinę teisę, kaip nurodyta 2 straipsnio 3 punkto c papunktyje, ir visos valstybės narės raginamos dėti daugiau pastangų tuo tikslu;
- b) prisidedama prie Sąjungos indėlio įgyvendinant tarptautines perkėlimo ir humanitarinio priėmimo iniciatyvas didinimo siekiant padidinti bendrą turimų perkėlimo ir humanitarinio priėmimo vietų skaičių;
- c) padedama stiprinti Sąjungos partnerystes su trečiosiomis šalimis regionuose, į kuriuos buvo perkeltas didelis skaičius asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga.

4 straipsnis

Regionų arba trečiųjų šalių, iš kurių vykdytinas Sąjungos lygmens perkėlimas arba humanitarinis priėmimas, nustatymas

Regionų arba trečiųjų šalių, iš kurių vykdytinas Sąjungos lygmens perkėlimas arba humanitarinis priėmimas, nustatymas visų pirma grindžiamas:

- a) UNHCR visuotinėmis perkėlimo poreikių prognozėmis;
- b) galimybėmis gerinti apsaugos aplinką ir didinti saugią erdvę trečiosiose šalyse;
- c) trečiųjų šalių prisiimtų įsipareigojimų dėl perkėlimo arba humanitarinio priėmimo, siekiant bendrai prisidėti tenkinant UNHCR visuotinius perkėlimo poreikius, mastu ir turiniu.

5 straipsnis
Priėmimo reikalavimų atitiktis

1. Perkėlimo priėmimo reikalavimus atitinka šie trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, su sąlyga, kad jie taip pat patenka į bent vieną iš 3 dalies a punkte nurodytų kategorijų:
 - a) trečiųjų šalių piliečiai, kurie dėl visiškai pagrįstos persekiojimo dėl rasės, religijos, pilietybės, politinių pažiūrų ar priklausymo tam tikrai socialinei grupei, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 10 straipsnyje, baimės yra ne savo pilietybės šalyje ir negali arba dėl tokios baimės nepageidauja naudotis tos šalies apsauga, arba asmenys be pilietybės, kurie dėl tų pačių priežasčių būdami kitoje šalyje nei jų ankstesnės įprastinės gyvenamosios vietos šalis, negali arba dėl tokios baimės nepageidauja į tą šalį grįžti, arba
 - b) trečiųjų šalių piliečiai, kurie yra ne savo pilietybės šalyje, arba asmenys be pilietybės, kurie yra ne ankstesnės įprastinės gyvenamosios vietos šalyje ir apie kuriuos galima pagrįstai manyti, kad, jei jie būtų grąžinti į savo kilmės šalį arba asmenų be pilietybės atveju – į įprastinės gyvenamosios vietos šalį, jiems kiltų reali rizika patirti didelę žalą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 15 straipsnyje, ir kurie negali arba dėl tokios rizikos nepageidauja naudotis tos šalies apsauga.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

Asmenys, kuriems dėl kokios nors priežasties nustota teikti JT organų arba agentūrų, išskyrus UNHCR, apsaugą ar paramą, nepriėmus galutinio sprendimo dėl jų padėties pagal atitinkamas JT Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, laikomi atitinkančiais šioje dalyje nustatytus tinkamumo kriterijus.

2. Humanitarinio priėmimo tikslu priėmimo reikalavimus atitinka šie trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės su sąlyga, kad, remiantis bent pradiniu vertinimu, jie patenka ir į bent vieną iš 3 dalyje nurodytų kategorijų:
 - a) trečiųjų šalių piliečiai, kurie dėl visiškai pagrįstos persekiojimo dėl rasės, religijos, pilietybės, politinių pažiūrų ar priklausymo tam tikrai socialinei grupei, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 10 straipsnyje, baimės yra ne savo pilietybės šalyje ir negali arba dėl tokios baimės nepageidauja naudotis tos šalies apsauga, arba asmenys be pilietybės, kurie dėl tų pačių priežasčių būdami kitoje šalyje nei jų ankstesnės įprastinės gyvenamosios vietos šalis, negali arba dėl tokios baimės nepageidauja į ją grįžti, arba

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

- b) trečiųjų šalių piliečiai, kurie yra ne savo pilietybės šalyje, arba asmenys be pilietybės, kurie yra ne ankstesnės įprastinės gyvenamosios vietos šalyje ir apie kuriuos galima pagrįstai manyti, kad, jei jie būtų grąžinti į savo kilmės šalį arba asmenų be pilietybės atveju – į ankstesnės įprastinės gyvenamosios vietos šalį, jiems kiltų reali rizika patirti didelę žalą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 15 straipsnyje, ir kurie negali arba dėl tokios rizikos nepageidauja naudotis tos šalies apsauga.

Asmenys, kuriems dėl kokios nors priežasties nustota teikti JT organų arba agentūrų, išskyrus UNHCR, apsaugą ar paramą, nepriėmus galutinio sprendimo dėl jų padėties pagal atitinkamas JT Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, laikomi atitinkančiais šioje dalyje nustatytus tinkamumo kriterijus.

3. Tam, kad atitiktų priėmimo reikalavimus pagal šį straipsnį, trečiosios šalies pilietis ar asmuo be pilietybės taip pat turi priklausyti bent vienai iš šių kategorijų:

- a) pažeidžiami asmenys, be kita ko:
- i) moterys ir mergaitės, kurioms kyla rizika;
 - ii) nepilnamečiai, įskaitant nelydimus nepilnamečius;
 - iii) smurtą arba kankinimus, bet kita ko, dėl lyties ar seksualinės orientacijos, išgyvenę asmenys;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

- iv) asmenys, turintys teisinės ir (arba) fizinės apsaugos, įskaitant apsaugą nuo grąžinimo, poreikių;
 - v) asmenys, turintys medicininių poreikių, be kita ko, jei gyvybiškai svarbaus gydymo nėra šalyje, į kurią jie buvo priverstinai perkelti;
 - vi) asmenys su negalia;
 - vii) asmenys, kuriems nenusimato jokio ilgalaikio alternatyvaus sprendimo, visų pirma asmenys, patekę į užsitęsusių pabėgėlių krizės padėtį;
- b) humanitarinio priėmimo atveju – 4 dalyje nurodyti valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, arba Sąjungos piliečių šeimos nariai.
4. Siekiant užtikrinti šeimos vientisumą, priėmimo reikalavimus taip pat atitinka šie trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kurie turi būti priimti, šeimos nariai:
- a) sutuoktinis arba su juo pastovius santykius palaikantis nesusituokęs partneris, kai pagal atitinkamos valstybės narės teisę ar praktiką nesusituokusioms poroms jos teisės aktais dėl trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės nustatytos panašios sąlygos kaip ir susituokusioms poroms;

- b) nepilnamečiai vaikai su sąlyga, kad jie nėra susituokę, nesvarbu, ar jie yra santuokiniai, nesantuokiniai, įvaikinti arba pripažinti, kaip apibrėžta pagal nacionalinę teisę;
- c) tėvas, motina ar kitas suaugusysis, atsakingas už nesusituokusį nepilnametį, pagal atitinkamos valstybės narės teisę arba praktiką;
- d) brolis (-iai) arba sesuo (-erys);
- e) trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurie priklauso nuo savo vaikų, tėvų ar kitų šeimos narių pagalbos dėl nėštumo, naujagimio, sunkios psichinės ar fizinės ligos, didelės negalios arba senyvo amžiaus, jei šeimos ryšiai egzistavo kilmės šalyje, jeigu vaikas, tėvas ir (arba) motina arba kitas šeimos narys sugeba pasirūpinti priklausomu asmeniu ir jei atitinkami asmenys savo pageidavimą išreiškė raštu.

Taikydamos šią dalį valstybės narės deramai atsižvelgia į vaiko interesus. Kai trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės yra susituokęs nepilnametis, tačiau jo nelydi sutuoktinis, gali būti laikoma, kad nepilnamečio interesai bus geriausiai užtikrinami toje šeimoje, iš kurios nepilnametis yra kilęs.

6 straipsnis
Atsisakymo priimti priežastys

1. Pagal šį reglamentą atsisakoma priimti šiuos trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės:
 - a) asmenis, kuriuos šalies, kurioje jie apsigyveno, kompetentingos institucijos yra pripažinusios turinčiais teises ir pareigas, kurios siejamos su tos šalies pilietybės turėjimu, arba joms lygiavertes teises ir pareigas;
 - b) asmenis, apie kuriuos yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jie:
 - i) yra padarę nusikaltimą taikai, karo nusikaltimą arba nusikaltimą žmoniškumui, kaip apibrėžta tarptautiniuose dokumentuose, į kuriuos įtrauktos nuostatos dėl tokių nusikaltimų;
 - ii) yra padarę sunkų nusikaltimą;
 - iii) buvo pripažinti kaltais dėl JT tikslams ir principams prieštaraujančių veiksmų, nurodytų Jungtinių Tautų Chartijos preambulėje ir 1 bei 2 straipsniuose;
 - c) asmenis, dėl kurių yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jie kelia pavojų priėmimo bylą nagrinėjančios valstybės narės bendruomenei, viešajai tvarkai, saugumui arba visuomenės sveikatai;

- d) asmenis, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje arba valstybės narės nacionalinėje duomenų bazėje paskelbtas perspėjimas dėl draudimo atvykti;
- e) asmenis, kuriems valstybės narės suteikė tarptautinę apsaugą, arba kuriems buvo suteiktas humanitarinis statusas pagal nacionalinę teisę, kaip nurodyta 2 straipsnio 3 punkto c papunktyje;
- f) asmenis, kuriuos per trejus metus iki priėmimo valstybė narė buvo atsisakiusi priimti pagal šios pastraipos c arba d punktą.

Pirmos pastraipos b punktas taip pat taikomas asmenims, kurstantiems jame nurodytus nusikaltimus ar veiksmus arba kitaip dalyvaujantiems juos vykdant.

2. Gali būti atsisakoma priimti šiuos trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės:

- a) asmenis, kurie per trejus metus iki priėmimo nedavė sutikimo būti priimti į konkrečią valstybę narę arba jį atsiėmė, kaip nurodyta 7 straipsnyje, su sąlyga, kad jie buvo informuoti apie tokio atsiėmimo pasekmes pagal 9 straipsnio 4 dalies b punktą;
- b) asmenis, kurie įvykdė vieną ar daugiau 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nenurodytų nusikaltimų, už kuriuos, jei jie būtų buvę įvykdyti priėmimo bylą nagrinėjančioje valstybėje narėje, būtų baudžiama maksimalia bent vienų metų įkalinimo bausme, nebent baudžiamajai bylai ar bausmei būtų taikoma senatis arba, apkaltinamojo nuosprendžio už tokius nusikaltimus atveju, su tuo apkaltinamuoju nuosprendžiu susijęs įrašas būtų išbrauktas iš nacionalinio nuosprendžių registro pagal priėmimo bylą nagrinėjančios valstybės narės teisę;

- c) asmenis, atsisakančius dalyvauti 9 straipsnio 22 dalyje nurodytoje supažindinimo prieš išvykimą programoje;
 - d) asmenis, kurių atžvilgiu valstybė narė negali suteikti pakankamos paramos, kurios reikia dėl tų asmenų pažeidžiamumo.
3. Šiame straipsnyje nurodytos priežastys taikomos su sąlyga, kad tai vykdoma be diskriminacijos, *inter alia*, dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių savybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar bet kokių kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos.

7 straipsnis

Sutikimas

1. 9 straipsnyje išdėstyta priėmimo procedūra taikoma trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurie yra davę sutikimą būti priimti ir nėra savo sutikimo vėliau atsiėmę, be kita ko, nėra jo atsiėmę atsisakydami būti priimti į konkrečią valstybę narę.

2. Jei trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės nepateikia turimų duomenų ar informacijos, būtinų 9 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūrai atlikti, arba neatvyksta į 9 straipsnio 6 dalyje numatytą asmeninį pokalbį, gali būti laikoma, kad tas asmuo netiesiogiai atsiėmė sutikimą būti priimtas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai asmuo nebuvo informuotas pagal 9 straipsnio 4 dalį, įvykdo pareigas per pagrįstą laikotarpį arba gali įrodyti, kad duomenys ar informacija nebuvo pateikti arba jis nedalyvavo asmeniniame pokalbyje dėl aplinkybių, kurių tas asmuo negalėjo kontroliuoti.

8 straipsnis

Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo planas

1. Remdamasi Komisijos pasiūlymu, Taryba įgyvendinimo aktu priima dvejų metų Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo planą (toliau – Sąjungos planas) metais, einančiais prieš dvejų metų laikotarpį, kuriuo jis turi būti įgyvendintas.

Komisija nedelsdama informuoja Europos Parlamentą apie savo pasiūlytą Sąjungos plano projektą, o Taryba reguliariai informuoja Europos Parlamentą apie pažangą, susijusią su Sąjungos plano priėmimu.

Taryba nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Komisiją apie galutinį Sąjungos plano projektą. Taryba po Sąjungos plano priėmimo nedelsdama jį pateikia Europos Parlamentui.

2. Įgyvendindamos šį straipsnį Taryba ir Komisija deramai atsižvelgia į Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komiteto, įsteigto pagal 11 straipsnį, posėdžių rezultatus ir į UNHCR visuotines perkėlimo poreikių prognozes.
3. Sąjungos plane nurodoma:
 - a) bendras asmenų, priimtinių į valstybių narių teritoriją, skaičius, atitinkamai nurodant asmenų, kurie yra perkeltini, kuriems taikytinas humanitarinis priėmimas ir kuriems – skubus priėmimas, dalį; asmenų, kurie yra perkeltini, dalis sudaro ne mažiau kaip maždaug 60 % visų priimtinių asmenų skaičiaus;
 - b) išsami informacija apie valstybių narių dalyvavimą ir tai, kiek asmenų iš bendro priimtinių asmenų skaičiaus ir kokią dalį iš asmenų, kurie yra perkeltini, asmenų, kuriems taikytinas humanitarinis priėmimas ir skubus priėmimas, skaičiaus pagal šios dalies a punktą jos priims, visapusiškai atsižvelgiant į valstybių narių Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komitete, įsteigtame pagal 11 straipsnį, pateiktą informaciją;
 - c) konkretūs regionai arba trečiosios šalys, iš kurių vykdytinas perkėlimas arba humanitarinis priėmimas pagal 4 straipsnį.

4. Prireikus į Sąjungos planą gali būti įtraukta:
 - a) konkrečios trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems taikomas Sąjungos planas, grupės arba grupių aprašymas;
 - b) susitarimai dėl veiksmų koordinavimo vietoje ir praktinio bendradarbiavimo, kuriuos valstybės narės sudaro tarpusavyje, remiant Prieglobsčio agentūrai pagal 10 straipsnį, ir su trečiosiomis valstybėmis, UNHCR bei kitais atitinkamais partneriais.
5. Skubus priėmimas taikomas nepriklausomai nuo regionų arba trečiųjų šalių, iš kurių vykdytiną perkėlimą arba humanitarinis priėmimas.
6. Jei to reikia susiklosčius naujoms aplinkybėms, pavyzdžiui nenumatytai humanitarinei krizei už Sąjungos plane nurodytų regionų arba trečiųjų šalių ribų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kai tikslinga, iš dalies pakeičia Sąjungos planą, pavyzdžiui, prideda naujus regionus arba trečiąsias šalis prie tų, iš kurių vykdytiną priėmimas pagal 4 straipsnį.

9 straipsnis

Priėmimo procedūra

1. Perkėlimo atveju, siekdamos įgyvendinti Sąjungos planą, valstybės narės prašo UNHCR nukreipti joms trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės.

Humanitarinio priėmimo atveju, siekdamas įgyvendinti Sąjungos planą, valstybės narės gali prašyti Prieglobsčio agentūros, UNHCR arba kito atitinkamo tarptautinio organo nukreipti joms trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės.

2. Valstybė narė įvertina, ar 1 dalyje nurodytas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės patenka į Sąjungos plano taikymo sritį.

Valstybė narė pirmenybę gali teikti trečiųjų šalių piliečiui arba asmeniui be pilietybės, kuris:

- a) turi šeiminių ryšių su trečiųjų šalių piliečiais arba asmenimis be pilietybės, teisėtai gyvenančiais valstybėje narėje, arba su Sąjungos piliečiais;
 - b) yra įrodęs socialinius ryšius ar kitas ypatybes, galinčias palengvinti integraciją priėmimo procedūrą vykdančioje valstybėje narėje, įskaitant tinkamus kalbinius gebėjimus arba ankstesnę gyvenamąją vietą toje valstybėje narėje;
 - c) turi konkrečių apsaugos poreikių arba pažeidžiamumų.
3. Nustačiusi trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kuris patenka į Sąjungos plano taikymo sritį ir kurio atžvilgiu ji ketina vykdyti priėmimo procedūrą, valstybė narė užregistruoja šią su tuo asmeniu susijusią informaciją:
 - a) trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vardą ir pavardę, gimimo datą, lytį ir pilietybę;

b) trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės bet kokio tapatybės arba kelionės dokumento rūšį ir numerį, ir

c) registracijos datą, vietą ir registraciją atlikusios institucijos pavadinimą.

Registracijos metu gali būti renkami papildomi duomenys, reikalingi 6 ir 9 dalims įgyvendinti.

4. Valstybės narės informuoja trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, kurių atžvilgiu jos vykdo priėmimo procedūrą, apie:

a) priėmimo procedūros tikslus ir atskirus etapus;

b) 7 straipsnyje nurodyto sutikimo atsiėmimo ir atsisakymo dalyvauti bet kurioje supažindinimo prieš išvykimą programoje, kaip nurodyta šio straipsnio 22 dalyje, pasekmes.

5. Valstybės narės trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurių atžvilgiu jos vykdo priėmimo procedūrą, asmens duomenų rinkimo metu raštu ir prireikus žodžiu pateikia informaciją, kurią jos turi pateikti pagal Reglamentą (ES) 2016/679. Ta informacija pateikiama glausta, skaidria, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba, pritaikyta nepilnamečių ir specialių poreikių turinčių asmenų poreikiams, ir tokia kalba, kurią trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turi suprasti.

6. Valstybės narės įvertina, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurių atžvilgiu jos vykdo priėmimo procedūrą, atitinka 5 straipsnyje nustatytus tinkamumo kriterijus ir ar jiems nėra taikomos 6 straipsnyje nurodytos atsisakymo priimti priežastys.

Valstybės narės tą vertinimą atlieka visų pirma remdamosi patvirtinamaisiais dokumentais, be kita ko, kai taikytina, UNHCR informacija apie tai, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės gali būti laikomi pabėgėliais, remdamosi asmeniniu pokalbiu arba remdamosi abiejų tipų informacija.

7. Perkėlimo atveju valstybės narės paprašo UNHCR visapusiškai įvertinti, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurių atžvilgiu taikoma priėmimo procedūra:

- a) patenka į Sąjungos plano taikymo sritį;
- b) priklauso vienai iš 5 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytų pažeidžiamumo kategorijų arba turi šeiminių ryšių pagal 5 straipsnio 4 dalį, ir pateikti tokio vertinimo priežastis;
- c) gali būti laikomi pabėgėliais, kaip tai suprantama Ženevos konvencijos 1 straipsnyje.

Valstybės narės gali prašyti, kad būtų atsižvelgta į 2 dalies antroje pastraipoje nustatytus kriterijus.

8. Humanitarinio priėmimo atveju valstybės narės gali prašyti UNHCR įvertinti, ar joms UNHCR nukreipti trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės:
- a) gali būti laikomi pabėgėliais, kaip tai suprantama Ženevos konvencijos 1 straipsnyje;
 - b) priklauso vienai iš 5 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytų pažeidžiamumo kategorijų arba turi šeiminių ryšių pagal 5 straipsnio 3 dalies b punktą.

Valstybės narės gali prašyti, kad būtų atsižvelgta į 2 dalies antroje pastraipoje nustatytus kriterijus.

9. Valstybės narės, remdamosi 6 dalyje nurodytu vertinimu, kuo greičiau ir ne vėliau kaip per septynis mėnesius nuo užregistravimo dienos priima išvadą dėl trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės priėmimo. Esant sudėtingoms faktinėms ar teisinėms aplinkybėms, valstybės narės gali pratęsti tą terminą ne daugiau kaip trimis mėnesiais.
10. Skubaus priėmimo atveju valstybės narės išvadą priima kuo greičiau ir stengiasi tai padaryti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo registracijos dienos.

11. Valstybės narės nutraukia priėmimo procedūrą, kai trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės atsiima sutikimą, kaip nurodyta 7 straipsnyje.

Valstybė narė gali nutraukti priėmimo procedūrą šiomis aplinkybėmis:

- a) jei ji priėmė išvadą, kad bendras priimtų trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės skaičius viršija Sąjungos plane nustatytą jos įnašą;
- b) jei ji priėmė išvadą teikti pirmenybę trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės pagal 2 dalies c punktą;
- c) jei ji priėmė išvadą, kad dėl nuo jos nepriklausančių priežasčių negali laikytis 9 dalyje nurodytų terminų.

Atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2016/679 V skyrių, apie procedūros nutraukimo priežastį pranešama UNHCR, kai tai būtina, kad jis galėtų atlikti savo užduotis, susijusias su trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės nukreipimais valstybėms narėms arba trečiosioms šalims, pagal šį reglamentą arba savo įgaliojimus, išskyrus atvejus, kai yra su viršesniu viešuoju interesu susijusių priežasčių to nedaryti.

12. Valstybės narės saugo asmenų, kuriems jos suteikė tarptautinę apsaugą arba humanitarinį statusą pagal nacionalinę teisę laikydamosi šio reglamento, duomenis penkerius metus nuo registravimo dienos. Asmenų, kuriuos buvo atsisakyta priimti dėl bet kurios iš 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos f punkte nurodytų priežasčių, atveju tokie duomenys saugomi trejus metus nuo dienos, kurią buvo priimta neigiama išvada dėl priėmimo.

Pasibaigus taikytinam laikotarpiui, valstybės narės duomenis ištrina. Valstybės narės ištrina duomenis, susijusius su asmeniu, įgijusiu bet kurios valstybės narės pilietybę prieš pasibaigiant tam laikotarpiui, kai tik sužino, kad atitinkamas asmuo įgijo tokią pilietybę.

Jei valstybė narė nutraukia priėmimo procedūrą pagal 11 dalies pirmą pastraipą, ji su atitinkamu asmeniu susijusius duomenis saugo trejus metus nuo tos procedūros nutraukimo dienos. Jeigu valstybė narė nutraukia priėmimo procedūrą pagal 11 dalies antrą pastraipą, ji su atitinkamu asmeniu susijusius duomenis ištrina tos procedūros nutraukimo dieną.

13. Jei valstybės narės išvada pagal 9 dalį yra neigiama, atitinkamas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės į tą valstybę narę nepriimamas.

Atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2016/679 V skyrių, apie neigiamos išvados priežastį pranešama UNHCR, kai tai būtina, kad jis galėtų atlikti savo užduotis, susijusias su trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės nukreipimais valstybėms narėms arba trečiosioms šalims, pagal šį reglamentą arba savo įgaliojimus, išskyrus atvejus, kai yra su viršesniu viešuoju interesu susijusių priežasčių to nedaryti.

Bet kuri valstybė narė, kuri priėmė neigiamą išvadą, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, gali reikalauti, kad kita valstybė narė, nagrinėdama priėmimo bylą, su ja konsultuotųsi.

14. Jei valstybės narės išvada pagal 9 dalį yra teigiama, 15–22 dalys taikomos prieš atitinkamam asmeniui atvykstant į jos teritoriją arba po to.
15. Laikantis šio straipsnio 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, priima sprendimą suteikti pabėgėlio statusą, jei atitinkamas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės atitinka pabėgėlio statuso suteikimo reikalavimus, arba papildomos apsaugos statusą, jeigu atitinkamas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės atitinka papildomos apsaugos suteikimo reikalavimus.

Toks sprendimas turi tokį pat poveikį kaip ir sprendimas suteikti pabėgėlio statusą arba papildomos apsaugos statusą, kaip nurodyta Reglamento (ES) .../...⁺ 13 arba 18 straipsnyje, po to, kai atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją.

Valstybės narės gali išduoti nuolatinio arba neriboto galiojimo leidimus gyventi šalyje palankesnėmis sąlygomis pagal Tarybos direktyvos 2003/109/EB¹² 13 straipsnį.

16. Laikantis šio straipsnio 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, priima sprendimą išduoti leidimą gyventi šalyje atitinkamo trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės šeimos nario, kuris asmeniškai neatitinka tarptautinės apsaugos suteikimo reikalavimų, atveju pagal 5 straipsnio 4 dalį.

Toks sprendimas turi tokį patį poveikį kaip ir sprendimas išduoti leidimą gyventi, kaip nurodyta Reglamento (ES) .../...⁺ 23 straipsnio 1 dalyje, po to, kai atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

¹² 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004 I 23, p. 44).

17. Laikantis šio straipsnio 14 dalies, humanitarinio priėmimo atveju valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, gali suteikti papildomos apsaugos gavėjams tarptautinę apsaugą arba, nedarant poveikio teisei prašyti tarptautinės apsaugos, humanitarinį statusą pagal nacionalinę teisę, kuris užtikrina teises ir pareigas, lygiavertes nustatytosioms Reglamento (ES) .../...⁺ 20–26 ir 28–35 straipsniuose.

Toks sprendimas įsigalioja, kai tik atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją.

18. Laikantis šio straipsnio 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, priima sprendimą išduoti leidimą gyventi šalyje atitinkamo trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės šeimos nario, kuris asmeniškai neatitinka tarptautinės apsaugos suteikimo reikalavimų arba humanitarinio statuso suteikimo reikalavimų pagal nacionalinę teisę, kaip nurodyta 2 straipsnio 3 punkto c papunktyje, atveju pagal 5 straipsnio 4 dalį.

Toks sprendimas turi tokį pat poveikį kaip ir sprendimas išduoti leidimą gyventi, kaip nurodyta Reglamento (ES) .../...⁺ 23 straipsnio 1 dalyje, po to, kai atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) esančio reglamento numerį.

19. Laikantis šio straipsnio 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, arba atitinkamas partneris valstybės narės vardu pagal 10 straipsnio 3 dalį praneša apie visus pagal šio straipsnio 15 ir 17 dalis priimtus sprendimus atitinkamiems trečiosios šalies piliečiams arba asmenims be pilietybės.

Jei toks sprendimas buvo priimtas prieš atitinkamam asmeniui atvykstant į valstybės narės teritoriją, tas pranešimas gali būti pateiktas po tokio asmens atvykimo.

20. Laikantis 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, deda visas pastangas užtikrinti, kad asmuo į jos teritoriją atvyktų kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo išvados priėmimo dienos.

Skubaus priėmimo atveju valstybė narė užtikrina greitą trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės perdavimą po to, kai pagal 9 dalį priimama teigiama išvada.

21. Laikantis 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, prireikus pasiūlo pasirūpinti kelione, įskaitant sveikatos patikrinimą, ar asmuo gali keliauti, ir suteikia nemokamą pervežimą į savo teritoriją, be kita ko, toks pasiūlymas prireikus apima išvykimo procedūrų palengvinimą trečiojoje šalyje, iš kurios priimamas atitinkamas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės.

Kai valstybė narė pagal pirmą pastraipą organizuoja kelionę, ji atsižvelgia į konkrečius atitinkamų asmenų poreikius, susijusius su bet koku galimu jų pažeidžiamumu.

22. Laikantis 14 dalies, valstybė narė, kaip nurodyta toje dalyje, jei įmanoma, pasiūlo atitinkamiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės supažindinimo prieš išvykimą programas, kurios yra nemokamos bei lengvai prieinamos ir gali apimti informaciją apie jų teises ir pareigas, kalbų pamokas ir informaciją apie valstybės narės socialinę, kultūrinę ir politinę padėtį.

Kai neįmanoma suteikti tokių supažindinimo prieš išvykimą programų, valstybės narės trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės pateikia bent informaciją apie jų teises ir pareigas.

23. Valstybės narės pagal šį straipsnį tvarkomi asmens duomenys negali būti perduodami arba pateikiami jokiai trečiajai šaliai, tarptautinei organizacijai ar privačiam subjektui, įsteigtam Sąjungoje arba trečiojoje šalyje, kitais atvejais nei nurodytieji šiame straipsnyje.

24. Valstybės narės perduoda asmenų, kuriems taikomas šis reglamentas, duomenis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) .../...¹³⁺ 18 straipsnį.
25. Visuose procedūros etapuose valstybės narės negali diskriminuoti asmenų dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių savybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinės ar bet kokių kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos.

¹³ ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) .../... dėl sistemos EURODAC, skirtos biometriniais duomenimis palyginti, sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (ES) .../... ir (ES) .../... ir Tarybos direktyvą 2001/55/EB, siekiant nustatyti neteisėtai esančius trečiųjų valstybių piliečius arba asmenis be pilietybės, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų ir Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su sistemos EURODAC duomenimis, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2018/1240 ir (ES) 2019/818 ir kuriuo panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 (OL L, ..., ELI: ...).

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) esančio reglamento numerį, o išnašoje – to reglamento datą, numerį ir OL nuorodą.

10 straipsnis

Operatyvinis bendradarbiavimas

1. Siekiant palengvinti Sąjungos plano įgyvendinimą, valstybės narės paskiria nacionalinius kontaktinius centrus ir gali nuspręsti trečiosiose šalyse paskirti ryšių palaikymo pareigūnus.
2. Prieglobsčio agentūra gali remti valstybės nares jų prašymu pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį arba, kai tai numatyta Sąjungos plane, pagal šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies b punktą. Teikiant tą paramą gali būti, be kita ko, koordinuojamas valstybių narių techninis bendradarbiavimas, padedama valstybėms narėms įgyvendinti Sąjungos planą, mokomas priėmimo procedūras vykdančias personalas, teikiama informacija trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kaip nurodyta šio reglamento 9 straipsnio 4, 5 ir 25 dalyse, sudaromos palankesnės sąlygos dalytis infrastruktūra ir padedama valstybėms narėms bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis priėmimo procedūrų vykdymo tikslais pagal Reglamentą (ES) 2021/2303.

Prieglobsčio agentūra taip pat gali koordinuoti valstybių narių keitimąsi gerosios praktikos pavyzdžiais siekiant įgyvendinti šį reglamentą ir perkeltus asmenis integruoti į priimančiąją visuomenę.

3. Siekiant įgyvendinti Sąjungos planą ir visų pirma pranešti atitinkamiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės apie valstybių narių pagal 9 straipsnio 15 ir 17 dalis priimtą sprendimą, taip pat vykdyti supažindinimo prieš išvykimą programas, atlikti sveikatos patikrinimą, ar asmuo gali keliauti, pasirūpinti kelione ir kitais praktiniais dalykais, valstybėms narėms gali padėti atitinkami partneriai valstybės narės prašymu arba pagal susitarimus dėl veiksmų koordinavimo vietoje ir praktinio bendradarbiavimo, sudarytus pagal 8 straipsnio 4 dalies b punktą, Sąjungos plano tikslais.

11 straipsnis

Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komitetas

1. Įsteigiamas Perkėlimo ir humanitarinio priėmimo aukšto lygio komitetas (toliau – Aukšto lygio komitetas). Jį sudaro Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ir valstybių narių atstovai.

Prieglobsčio agentūra, UNHCR ir Tarptautinė migracijos organizacija kviečiami dalyvauti Aukšto lygio komiteto posėdžiuose.

Kitų atitinkamų organizacijų, be kita ko, pilietinės visuomenės organizacijų, atstovai gali būti kviečiami dalyvauti Aukšto lygio komiteto posėdžiuose pagal jų kompetencijos sritis.

Islandijos, Lichtenšteino, Norvegijos ir Šveicarijos atstovai kviečiami dalyvauti Aukšto lygio komiteto posėdžiuose, jei tos šalys nurodo ketinimą prisijungti įgyvendinant Sąjungos planą.

2. Aukšto lygio komitetui pirmininkauja Komisija. Jis renkasi ne rečiau kaip kartą per metus ir kaskart, kai to prireikia, Komisijos kvietimu arba valstybės narės ar Europos Parlamento prašymu.
3. Aukšto lygio komitetas konsultuoja Komisiją dėl klausimų, susijusių su Sąjungos sistema, be kita ko, dėl rekomenduojamo priimtinių asmenų skaičiaus ir regionų arba trečiųjų šalių, iš kurių turėtų būti atliekamas toks priėmimas, atsižvelgdamas į UNHCR visuotines perkėlimo poreikių prognozes. Jis gali teikti rekomendacijas.

Komisija skelbia Aukšto lygio komiteto posėdžių protokolus, išskyrus atvejus, kai toks paskelbimas pakenktų bet kokių viešųjų ar privačiųjų interesų apsaugai, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001¹⁴ 4 straipsnyje.

4. Komisija konsultuojasi su Aukšto lygio komitetu ir atsižvelgia į Aukšto lygio komiteto posėdžių rezultatus su Sąjungos sistemos įgyvendinimu susijusiais klausimais.

¹⁴ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

5. Atsižvelgdama į Aukšto lygio komiteto posėdžių pagal šį straipsnį rezultatus, Komisija paprašo valstybių narių savanoriškai nurodyti išsamią informaciją apie savo dalyvavimą ir tai, kokią dalį iš bendro priimtinių asmenų skaičiaus jos priims, įskaitant priėmimo formą ir regionus ar trečiąsias šalis, iš kurių vykdytinas priėmimas pagal 4 ir 8 straipsnius.
6. Komisija savo iniciatyva arba gavusi vienos ar daugiau valstybių narių arba Europos Parlamento rekomendaciją sušaukia Aukšto lygio komiteto posėdį, kad aptartų galimybę priimti asmenis pagal 8 straipsnio 6 dalį, siekiant reaguoti į naujas aplinkybes, pavyzdžiui, nenumatytą humanitarinę krizę į Sąjungos planą neįtrauktuose regionuose ar trečiosiose šalyse.
7. Prireikus Aukšto lygio komitetas gali priimti savo darbo tvarkos taisykles.

12 straipsnis

Asociacija su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija

Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija ir Šveicarija kviečiami prisijungti įgyvendinant Sąjungos planą. Tokiu prisijungimu deramai atsižvelgiama į šį reglamentą, visų pirma kiek tai susiję su 9 straipsnyje nustatyta procedūra, ir į priimtų asmenų teises ir pareigas.

13 straipsnis
Finansinė parama

Finansinė parama valstybėms narėms perkėlimo ir humanitarinio priėmimo srityje įgyvendinama pagal Reglamentą (ES) 2021/1147.

14 straipsnis
Reglamento (ES) 2021/1147 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) 2021/1147 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 punktas pakeičiamas taip:

„5) humanitarinis priėmimas – humanitarinis priėmimas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) .../...⁺ 2 straipsnio 3 punkte;

* ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) .../..., kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1147 (OL L, ..., ELI: ...).“;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) esančio šio reglamento numerį, o išnašoje – to reglamento datą, numerį, pavadinimą ir OL nuorodą.

b) 8 punktas pakeičiamas taip:

„8) perkėlimas – perkėlimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) .../...⁺ 2 straipsnio 1 punkte;“;

2) 19 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Be asignavimų pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės gauna 10 000 EUR sumą už kiekvieną asmenį, priimtą vykdant perkėlimą pagal Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistemą, nustatytą Reglamentu (ES) .../...⁺.

2. Be asignavimų pagal šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės gauna 6 000 EUR sumą už kiekvieną asmenį, priimtą vykdant humanitarinį priėmimą pagal Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistemą, nustatytą Reglamentu (ES) .../...⁺, arba priimtą pagal nacionalinę perkėlimo programą.

3. 2 dalyje nurodyta suma padidinama iki 8 000 EUR už kiekvieną asmenį, priimtą pagal humanitarinio priėmimo sistemą arba pagal nacionalinę perkėlimo programą ir priklausančią vienai ar daugiau iš šių pažeidžiamų grupių:

a) moteris ir vaikai, kuriems kyla rizika;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) esančio reglamento numerį.

- b) nelydimi mažamečiai;
- c) asmenys, turintys medicininių poreikių, kuriuos galima patenkinti tik užtikrinus jų humanitarinį priėmimą;
- d) asmenys, kuriems reikalingas humanitarinis priėmimas dėl teisinės arba fizinės apsaugos poreikių, įskaitant smurto ar kankinimo aukas.“.

15 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip ... [ketveri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šio reglamento, įskaitant 9 straipsnio 2 dalies b punktą, taikymo ir dėl valstybių narių įnašų įgyvendinant Sąjungos planą pagal 8 straipsnį, taip pat dėl visų valstybių narių pastangų didinti savo perkėlimo ir humanitarinio priėmimo pastangas siekiant reikšmingai prisidėti prie visuotinių perkėlimo poreikių patenkinimo. Kai tikslinga, kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai tam tikslui pasiekti.
2. Valstybės narės Komisijai ir Prieglobsčio agentūrai pateikia 1 dalyje nurodytai Komisijos ataskaitai parengti reikalingą informaciją.

3. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu, peržiūri šį reglamentą per dvejus metus nuo Komisijos ataskaitos pagal 1 dalį pateikimo, atsižvelgdami į tos ataskaitos turinį.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. 9 straipsnio 24 dalis taikoma nuo ... [data, nuo kurios pradedamas taikyti Reglamento (ES) .../...⁺ 18 straipsnis].

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) esančio reglamento numerį.